

בש"פ 6471/20 - דורון סוסיה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6471/20

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

העורר:

דורון סוסיה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בנצרת (השופט ג' אזולאי) בעמ"ת
59211-08-20 מיום 31.8.2020

בשם המבקש:

עו"ד יובל זולטי

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת בעמ"ת 59211-08-20, מיום 31.8.2020, בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בטבריה בעמ"ת 4504-08-20, מיום 18.8.2020, אשר הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.
2. ביום 3.8.2020 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון בריחה ממשמורת חוקית. על-פי כתב האישום, המבקש, אסיר בכלא צלמון, טיפס ביום 2.8.2020 על גג אחד המבנים במתחם, פשט את בגדי האסיר ונשאר עם ביגוד רגיל אותו לבש מתחת להם, ובחן את האפשרויות לברוח מהכלא, אך נתפס על הגג בטרם הוציא את תכניתו אל הפועל.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. במהלך הדיונים שהתקיימו בבית משפט השלום בטבריה, הסכים בא כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, ובהחלטה מיום 18.8.2020 הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. נקבע כי קיים חשש שהמבקש ימלט מן

הדין וכי הוא מסוכן לציבור. אשר לחשש מהימלטות, עמד בית המשפט בין היתר על כך שהעבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם, וכן ציין כי עברו הפלילי של המבקש מלמד על מסוכנותו של המבקש, וכי המבקש הורשע בעבר בין היתר בעבירה של בריחה ממשמורת חוקית. בית המשפט ציין כי המבקש אמנם עדיין במעמד של אסיר אך הוא אמור להשתחרר ממאסרו בעוד כחודש וחצי בלבד, ועל כן לא ניתן להסתפק בכך שהוא בסטטוס של אסיר, חלף מעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט הדגיש גם כי המבקש כלל לא הציע חלופת מעצר כלשהיא.

4. המבקש לא השלים עם החלטה זו והגיש עליה ערר. בהחלטה קצרה מיום 31.8.2020 דחה בית המשפט המחוזי (השופט ג' אזולאי) את הערר, בקבעו בין היתר כי "אין מחלוקת בין הצדדים כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו [של המבקש], אין מחלוקת כי קיימת עילת מעצר, לא הוצעה כל חלופת מעצר". בהמשך לכך, נקבע כי החלטתו של בית משפט השלום "מפורטת ומנומקת היטב" ואין כל מקום להתערב בה.

5. על ההחלטה האמורה הוגשה בקשת הרשות לערור שלפני, בה נטען כי עניינו של המבקש מעלה שאלות משפטיות המצדיקות מתן רשות ערר: האם ראוי כי בית המשפט יורה על מעצרו של אדם כאשר קיימת סבירות גבוהה לכך כי הוא ישהה במעצר לתקופה ארוכה יותר מהעונש שייגזר עליו; האם רשאי תובע לחרוג בבקשת המעצר מעילות המעצר שאושרו על ידי ראש שלוחת התביעות, בהתאם לסעיף 10(ב)(2) לחוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים בתקופת התפשטות נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן: החוק).

6. בתגובתה לבקשה לרשות ערר הבהירה המדינה כי סעיף 10(ב) לחוק דורש, כהוראת שעה בתקופת נגיף הקורונה, אישור דרג בכיר בפרקליטות או בחטיבת התביעות להגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים, וזאת על מנת לקיים בקרה יתרה על הגשת הבקשות בתקופה רגישה זו. החוק אינו קובע חובת הנמקה לאישור זה, וממילא אינו מחייב את הגורם המאשר לפרט את עילות המעצר באישור. אשר לעונש הצפוי למבקש, נמסר כי ההחלטה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים ניתנה חודש וחצי טרם סיום מאסרו, וכי נכון למועד זה עקב בקשות דחייה מטעם המבקש ודחייה עקב מצב החירום, טרם ניתנה תשובה לאישום והדין בהליך העיקרי קבוע ליום 13.10.2020. כמובן שחלוף הזמן יכול שישמש בנסיבות המתאימות עילה להגשת בקשה לעיון חוזר, אך אין בו כדי להצדיק מתן רשות ערר. לפיכך, נטען כי הבקשה אינה מעלה כל שאלה משפטית החורגת מעניינם של הצדדים, ואף לא מתקיימות בה "נסיבות מיוחדות" המצדיקות מתן רשות ערר.

7. לאחר עיון, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה מהטעמים שפורטו בתגובת המדינה. כידוע, רשות ערעור לפני ערכאה שלישית על החלטה בדבר מעצר תינתן אם בבקשה עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל (1.10.2020); בש"פ 2810/19 איס נ' מדינת ישראל (6.5.2019); בש"פ 7029/18 פלוני נ' מדינת ישראל (16.10.2018)). המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו. חרף הנופך העקרוני שמנסה המבקש לשוות לבקשתו, הרי שהבקשה עוסקת בעניינו הפרטני של המבקש ובנסיבותיו הספציפיות, והיא אינה מגלה נסיבות חריגות המצדיקות התערבות בהחלטה המנומקת על מעצרו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בתשרי התשפ"א (12.10.2020).

ש ו פ ט
